

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 45. Alia Ratherii Scripta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Inde conjicimus, aliquos casus fuisse E-
 piscopo reservatos. Postea diserte dicit, Sæculum X.
A. C. 975.
 posse Presbyteros pro peccatis secreto
 commissis pœnitentiam injungere, at pec-
 cata publica ab ipsis ad Episcopum esse
 deferenda. *Scitote vero*, subjungit Ra-
 therius, *nos neminem ordinaturos, nisi*
prius in aliquo Monasterio versatum, aut
a viro docto eruditum & doctrina sal-
tem sufficienti instructum.

§. XLV.

Alia Ratherii Scripta.

Alia præterea Clericis Veronensibus
 contra Ratherium Episcopum mur-
 murandi causa erat, quod partem redi-
 tum Ecclesiæ pauperibus destinatum
 ad reparandas Ecclesias ad Infidelibus in-
 censas aut negligentia malorum Episco-
 porum collapsas impendisset. Ad hæc
 respondet in Libro cui Titulus: *Apolo-*
geticum, & omnibus viribus affirmat,
 cum pauperes tunc temporis hoc subsi-
 dio facile carere possent, Bona Ecclesiæ
 sicutilius fuisse adhibita. Hæc inter Ra-
 therium & Clericos suos jurgia post o-
 bitum Joannis XII. cujus jussu restitu-
 tus fuerat, adeoque post annum nongen-
 tesimum septuagesimum quartum exar-
 serunt. Eodem autem tempore scripsit
 Itinerarium, in quo Clericis suis denun-
 ciat, Romam se profecturum, ut Syno-

Sæculum X.

A. C. 975.

p. 265.

p. 276.

p. 277.

do ibi celebrandæ interesset, & Patres consuleret, quid de Clericis suis immergeris statuendum esset. *Ubi enim melius quam Romæ, inquit, quid mihi agendum, edoceri possim? quid alibi viri Ecclesiastici ad Doctrinam Ecclesiæ pertinens sciant, quod Romæ ignoretur? ibi supremi totius orbis terrarum Doctores, & Ecclesiæ Universalis Principes fulserunt. Ibi Paparum Decretales asseruntur, ibi Canones examinantur, alii approbantur, alii rejiciuntur. Quod ibi nullum & irritum declaratur, nullibi valet, nullibi infringitur, quod ibi ratum firmumque habetur. Ut nihil dicam de eo, quod Imperator æquissimus & sapientissimus a Deo nobis datus, Romæ Joannem (nempe Decimum tertium) Virum Maximo Pontificatu dignissimum, Papam constituerit. Credo vero, subjungit, proximo Autumno Concilium Universale esse convocandum. Deinde fatetur, se maxime angi Clericorum suorum causa, quos, cum omnes rei essent, omnes etiam pœnitentiam publicam subire oporteret, tumque eorum nulli licitum fore Ministerio Sacerdotali defungi, unde futurum, ut populus Sacramentorum administratione privaretur. Tandem addit: *Quid autem vobis faciam, Fratres mei? Si enim peccata vestra non confitemini; metuo, ne in æternam per-*
ditio-*

ditionem ruatis, si confessi fueritis, jam Sæculum X.
S. Sacrificium offerre vobis amplius non A. C. 975.
licebit.

In quodam monasterio exiguo, vulgo *Magonzian*, a grassantibus Hungaris flammis vastato, nemo nisi solus Abbas supererat, qui non solum Regulam non servabat, sed nec eo adduci poterat, ut mulierem, quam uxoris loco alebat, dimitteret, usque adeo impudens, ut Ratherio Episcopo suo pecunias offerret, ut quietam possessionem frui sineretur. Ratherius hanc Abbatiam Presbyteris sæcularibus dedit, statuens, ut saltem tres numero essent, & singulis diebus Missa celebraretur, Diaconus quoque, Subdiaconus & aliquot minores Clerici adessent. Ut vero haberent, unde viverent, iis, non agros, sed quasdam pensiones frumenti, vini, & leguminum assignavit, jussitque, ut totum Officium Divinum præstitutis horis cantent.

Cum aliquis Clericorum Veronensium nuptias filii sui in Quadragesima & nocte Dominicam præcedente, dupliciter contra Canones peccans, celebrasset, Ratherius Episcopus his & omnibus aliis, qui hujus generis delicta admiserant, quadraginta dierum pœnitentiam injungit, & promittit, se ipsum, quod sero nimis errantes reprehendisset, eandem pœnitentiam impleturum.

L 1 5

Cleri-

p. 256.

p. 238.

Sæculum X.

A. C. 975.

Clericos suos, quos ad dimittendas mulieres permovere non poterat, hortatur, ut saltem filios suos ad suscipiendos Ordines nec compellerent, nec etiam volentes sinerent, & filias suas Laicis, non Clericis, in matrimonium darent, ne tanta infamia in Ecclesia esset perpetua.

p. 281. id. ep.
Synod. p.
264.

n. 6. 9.

n. 19.

n. 29.

Sup. Lib.
XXI. §. I.

Rather. n. 32.

n. 33.

Superfunt Ratherii Sermones non nulli, in quorum amplissimo agitur de Quadragesima. In eo illos damnat, qui una die tota non manducabant, & altera non jejunabant, aut qui tota die jejunantes sub noctem dapibus se se ingurgitabant, item qui cibum capientes ante horam nonam, nempe jejunantibus præscriptam, se jejunium servare putabant, si modo una refectioe contenti essent. Prohibet ne Sabbato Sancto Baptismus solemniter ante horam decimam, id est, ante quartam vespertinam conferatur. Rejicit errorem illorum, qui dicebant, omnes Baptizatos Salutem consecuturos. Prolixe solideque refutat somniantes, Deum esse corporeum, & sic Hæresim Anthropomorphitarum ab inferis suscitantes. *Vobismetipsis, inquit, Idola in cordibus vestris fabricatis, & Immensitatis Divinæ immemores Numen fingitis, tanquam Regem maximum in Throno aureo sedentem, Angelosque tanquam homines, alas habentes, quales*

quales in pariete depictos videtis. Postea ^{Sæculum X.}
 infaniam refellit credentium, S. Michaelis ^{A. C. 975.}
 lem singulis diebus Lunæ coram Deo
 Missam celebrare; unde illa die potius
 quam alia in septimana S. Archangeli
 Ecclesiam frequentabant.

§. XLVI.

Ratherius ad extrema deductus.

Tandem cum Ratherius Veronæ nec ^{Chr. Lobes.}
 quiete, nec sine periculo vivere pos- ^{to. 6. Spicil.}
 set, ultimo inde discedens ad Abbatiam ^{Sup. Lib.}
 Lobiensem prope Leodium, ubi primam ^{L. V. §. 42.}
 ætatem transegerat, rediit. Interim,
 Balderico, Episcopo Leodiensi anno non-
 gentesimo quinquagesimo nono fati-
 cto, Bruno Archiepiscopus Colonien-
 sis Euracrium, Decanum Bonnensem, susce-
 perat; Lobii vero Abbatis munere fun-
 gebatur Folcuinus, Chronici ejusdem Mo-
 nasterii Auctor. Huic Ratherius misit
 Libellum continentem causas deliberan-
 di, an sibi Lobium redeundum esset, si-
 mul autem equos petebat & viæ comi-
 tes, a quibus illo deduceretur. Cum
 ergo obtinisset, quæ petebat, Lobium
 venit. Haud diu post a Rege Franciæ
 Lothario Abbatiam S. Amandi recepit,
 ubi cum vix integra nocte moratus fuis-
 set, ad quoddam prædium ab Episcopo
 sibi datum reversus est. Abbatia deinde
 Altimontis ei concessa, cui quæ sibi su-
 pere-